

Landskap: BlekingeUpptecknat av: Birger AnderssonHärad: Ästero

Adress:

Socken: Tjurknekt.Berättat av: Nils Jonsson.

Uppteckningsår:

Född år 1854 Brånbo.

Uppteckningen rör

<u>Den elaka barnmoskan</u>	<u>1.</u>
<u>Bonden som läste ut ögat på sin son</u>	<u>4.</u>
<u>Troll - Nisse och tjädern</u>	<u>5.</u>
<u>Troll - Nisse och Tjerna Jön</u>	<u>6.</u>
<u>Torpens som berade Jön</u>	<u>7.</u>
<u>Tjernerberg och liemissen</u>	<u>9.</u>
<u>Tjerner</u>	<u>11.</u>
<u>Tjerner</u>	<u>12.</u>

*Torpborn
Pöckerhult*

Folkminnesarkivet, Lund

Torpborn, som
lurade fram.

Acc.nr.

Uppt.nr. ~~70~~

Birger Andersson, Bl Listers hd

Ja har hört om en torpare, var de va de vet ja inte. Men han hade gjort kontrakt me Pocker. Han skulle få så mycke pengar han ville ha. Så va de auktion på en herregård, den skulle säljas å torparen va där å bjöd på gården. De va ingen som kände-an, så när de börja bli höga summer, så frågade di-an om han kunne betala så mycke. Han va klädd som en torpare å så inte ut te kunna betala. "Ja betaler kontant" sa han å så fick han gården för 4000 kronor. Så satt herrarna ve boret å skulle ha betalningen, å då gick han fram å körde näven i böxfickan å to opp en näve småpengar. Så to han opp en te å en te. Å han öste opp, så fort di hant å räkna. De va hela boret fullt. Te slut så va pengarna han to opp varma, di hållt på bränna se på dom, men 4000 kronor de fick han fram. Så etter en stunn så kom de bu in att utanför sto en, som ville tala ve honom som hade köpt gården. De va Pocker: "Ska du köpa fler herregårdar?" --- "Ja

No 112*

ja ska sta te en annan nu me samma," sa torparen. "Då vill ja inte smi fler penga te di, här har du ditt kontrakt," sa Faan å så slängde han åt torparen papperet.

Kyrkhuset, Lister, Bp.

1832

Folkminnesarkivet, Lund

Rings Andersson 57. a
Mts förmån f. 1857 i d'önnelösa?
Essenberg och
Lillnissen. 9

Acc.nr.

Uppt.nr. 51.

Birger Andersson, Bp Lister's hd

De va en präst i Jämse, han hetade Essenberg. Han kom te en bonne som bodde i Boa. Di sa att den bonnen hade lillnissime. Han va ny i Jämse, då, prästen, så folket visste inte hur en kraftier kar han va. Så di tredskades meñ. "Du har fler drängar än du ska ha" sa han. "Ja har bara 9" sa bonnen. Du har tie de vet ja sa Essenberg. Men bonden va enviser å sto på se, å då sa prästen: "Du får väl kalla hit drängarna då." Då kallte bonden in sina nie drängar. "Ä ni inte fler," sa prästen. "Nej" sa de. "Du kan gå ut å hämta den tiene," sa prästen, å bonnen va tvungen te å gå ut å se då sto lillnissime på trappen! De va den ja inte vill du ska ha," sa prästen. Å han talte me bonnen så bonnen ånkade på, att han hade stätt den där heren. "Va ska han ha i lön," undrade ESSENBERG. De ville inte bonnen tala om, men då kallte prästen in moran å hon tos ve att de va

hon, som hade stätt heren å att hon hade gjort kontrakt för te få-an
Te slut så ville di ble å me-an, för di försto att de gällde deras e-
viga väl, men di visste inte hur di skulle göra. "De ska ja hjälpa er
me," sa Essenberg. Så to han en dräng me si ut på gåren å lät honom ta
loss ett hjul på vagnen. De va på kvällen å vagnen skulle stå ute ö-
ver natten. På morron fick drängen köra hem prästen i vagnen såfast de
va bara tre hjul så gick de så etter förbrennat. När di kom te präst-
gåren, sa prästen; "Vill du nu se vem som har kört åt oss?" Å då fick
han se lillnisse under ajslen. "Far din väg å gör ingen skada, sa prä-
sten te otyget å då slängde de vagnen å for iväg så de yrde som ett moln
ikring. Men drängen fick sätta på hjulet igen å köra hem.